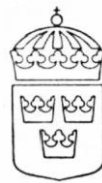

Förslag till riksdagen

1986/87: 11

Riksdagens förvaltningskontors förslag
angående ändringar i ersättningsstadgan
(1971: 1197) för riksdagens ledamöter, m. m.

Förs.
1986/87: 11

Förvaltningskontoret lägger fram ett förslag om ändringar i ersättningsstadgan för riksdagens ledamöter. Förslaget gäller reglerna om arvode, traktamente och reseförmåner. Det bygger på en översyn som utförts av den av förvaltningsstyrelsen tillsatta kommittén för översyn av ersättningsstadgan. I kommittén ingår riksdagsledamöterna John Johnsson (s), ordf., Rolf Clarkson (m), Martin Olsson (c), Karin Ahrland (fp) och Tommy Franzén (vpk). Kommittén har biträts av förvaltningsdirektör Gunnar Grenfors, kanslichef Lennart Persson, avdelningschef Börje Gustafsson och föredragande Staffan Hansson. Kommittén fortsätter sitt arbete med att se över pensionsbestämmelserna för riksdagsledamöterna.

Förslaget innehåller en del mindre materiella ändringar men är i huvudsak av redaktionell natur eller innebär att redan gällande praxis lagfästs. En följdändring föreslås i lagen (1984: 665) om arviden m. m. för uppdrag inom riksdagen, dess myndigheter och organ.

Lagförslagen föreslås träda i kraft den 1 april 1987.

Förvaltningskontorets förslag

1–3, 5, 6, 8 och 11 §§

Beträffande dessa paragrafer föreslås i huvudsak endast redaktionella ändringar.

Talmannen innefattas bland ledamöter vid tillämpning av ersättningsstadgan.

I anslutning till 2 § bör nämnas att en ersättare för talmannen eller ett statsråd uppbär arvode även vid uppehåll i tjänstgöringen, exempelvis under sommaruppehållet, medan en tillfällig ersättare endast får ersättning för tjänstgöringstiden. Tjänstgöringen för ersättare för talmannen eller ett statsråd kan jämföras med en ordinarie ledamots tjänstgöring. För sådan ersättare bör därför normalt gälla samma förmånsbestämmelser som för de ordinarie riksdagsledamöterna, vilket bör komma till uttryck i lagtexten.

4 §

De vice talmännen samt ordförandena och vice ordförandena i utskotten får utöver arvodet som ledamot ett särskilt arvode för år med 18 000 kr.,

9900 kr. resp. 3400 kr. Dessa arvoden bör liksom ledamotsarvodet justeras årligen. Det kan lämpligen göras genom att det särskilda arvodet, som bör kallas tilläggsarvode, bestäms till viss andel av ledamotsarvodet. En viss uppräknig är också befogad. Förvaltningskontoret föreslår att arvodet bestäms för månad. För vice talman föreslås tolv procent, för ordförande i utskott åtta procent och för vice ordförande i utskott fyra procent av ledamotsarvodet.

Arvodet till ledamot och suppleant i utrikesnämnden regleras i paragrafens andra stycke. Bestämmelsen bör överföras till lagen (1984:665) om arvode m. m. för uppdrag inom riksdagen, dess myndigheter och organ.

7 §

Bestämmelsen reglerar i första stycket frågan om traktamente till riksdagens ledamöter under tid då riksmöte pågår. Det bör göras klart att samma regel skall tillämpas vid sammanträde med riksdagsorgan i Stockholm eller annan förrättning där under tid då riksdagen inte är samlad. Beträffande uppehållet i samband med jul och nyår kodifieras den tillämpning som redan gäller, att traktamentsersättning inte utgår under det uppehållet.

Den särskilda bestämmelsen om högre traktamente till ersättare de första femton dagarna bör utgå. Ersättare bereds numera regelmässigt bostad i riksdagens hus på samma ekonomiska villkor som gäller för ordinarie ledamöter. För den händelse en tillfällig ersättare får vidkännas högre kostnader för övernattning än som täcks av nattaktamentet bör dock särskild ersättning härför kunna beviljas. I andra stycket föreslås en bestämmelse härom.

9 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om minskning av traktamenten vid frånvaro. Avdrag från traktamentet görs för närvarande med hälften från och med den sextonde dagen. Efter nittio dagars frånvaro utgår inte något traktamente. Bestämmelsen avser traktamentsersättningar enligt såväl 7 som 8 §§.

Riksdagstraktamentet skall kompensera för de merkostnader som uppkommer för ledamöter och ersättare på grund av uppdraget i riksdagen. Traktamentet är av praktiska skäl schabloniserat och även reglerna om avdrag i samband med frånvaro från riksdagsarbetet har utformats från denna utgångspunkt. Den nuvarande bestämmelsen bör bestå med den jämkningen att dagtraktamentet bör bortfalla redan från första dagen vid längre frånvaro än femton dagar.

10 §

Kostnadsersättningen till riksdagsledamot är avsedd för de omkostnader uppdraget som ledamot medför, vilka inte täcks av utgående resekostnads- och traktamentsersättning.

För närvarande finns inte några bestämmelser om att kostnadsersätt-

ningen skall reduceras eller upphöra att utgå vid frånvaro. Att redan vid kortare frånvaroperioder införa avdragsregler gällande kostnadsersättning synes ej böra ske, främst av det skälet att de kostnader som ersättningen är avsedd att täcka i många fall torde avse vissa fasta kostnader, vilka inte påverkas av kortare frånvaro. Vid längre frånvaro är det dock inte troligt att några fasta kostnader skall behöva kvarstå. I likhet med vad som gäller för traktamente bör därför kostnadsersättningen upphöra vid sammanhängande frånvaro, som överstiger 90 dagar. I övrigt innehåller förslaget i denna del endast redaktionella justeringar. Det bör påpekas att bestämmelsen om kostnadsersättning med tillämpning av 1 § andra stycket gäller även för ersättare.

13 §

I tillämpningsföreskrifterna till paragrafen har föreskrifter intagits om rese-traktamenten för riksdagens ledamöter vid deltagande i olika förrättningar m. m. för riksdagens räkning. Av 13 § bör framgå att sådana föreskrifter kan utfärdas av förvaltningskontoret och att en ledamot har rätt till traktamente i samband med resa för uppdraget som riksdagsledamot.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 april 1987.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställer förvaltningskontoret att riksdagen antar de i bilagan framlagda förslagen till

1. lag om ändring i ersättningsstadgan (1971: 1197) för riksdagens ledamöter,
2. lag om ändring i lagen (1984: 665) om arvode m. m. för uppdrag inom riksdagen, dess myndigheter och organ.

I handläggningen av detta ärende har deltagit, förutom undertecknad ordförande, riksdagsledamöterna Alf Wennerfors (m), Martin Olsson (c), Rolf Clarkson (m), Birgit Friggebo (fp) och Tommy Franzén (vpk).

Stockholm den 28 januari 1987

RIKSDAGENS FÖRVALTNINGSKONTOR

Ingemund Bengtsson

Gunnar Grenfors

Reservation

Tommy Franzén (vpk) anser beträffande 4 § att arvodet bör bestämmas till sex procent av ledamotsarvodet för ordförande i utskott och till två procent för vice ordförande i utskott.

I Förslag till

Lag om ändring i ersättningsstadgan (1971: 1197) för riksdagens ledamöter¹

Härigenom föreskrivs att 1–11 och 13 §§ ersättningsstadgan (1971: 1197) för riksdagens ledamöter skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse**Inledande bestämmelser*

1 §

Till ledamotskap av riksdagen är knutna de ekonomiska förmåner som anges i denna stadga. Förmånerna utgår dock ej för tid då ledamot är statsråd. Ej heller utgår förmånerna för tid då ledamot av annat skäl än offentligt uppdrag eller sjukdom och annat laga förfall beviljats ledighet under minst en månad i följd.

En ledamot av riksdagen är berättigad till ekonomiska förmåner enligt denna stadga. Förmånerna utgår inte för tid då en ledamot är statsråd. Ej heller utgår förmånerna för tid då en ledamot av annat skäl än offentligt uppdrag eller sjukdom och annat laga förfall beviljats ledighet under minst en månad i följd.

För ersättare som utövar uppdrag som riksdagsledamot gäller samma bestämmelser som för ledamot med de undantag som anges i 2 och 7 §§.

För ersättare som utövar uppdrag som riksdagsledamot gäller samma bestämmelser som för ledamot, såvida inte annat föreskrivs.

2 §

Bestämmelserna i 3–13 §§ äger tillämpning på riksdagsledamot från och med ingången av den månad, då han skall taga plats i riksdagen, till och med utgången av den månad, då han upphör att vara ledamot, dock ej för tid innan han blev ledamot.

Bestämmelserna i 3–13 §§ tillämpas från och med den dag då ledamoten tar plats i riksdagen, till och med utgången av den månad, då mandatet upphör.

För ersättare tillämpas 3–13 §§ endast för tjänstgöringstiden. Riksdagens förvaltningsstyrelse får dock, då så prövas skäligt, besluta att bestämmelserna helt eller delvis skall tillämpas även för tid därutöver.

För den som ersätter annan ledamot än talmannen eller ett statsråd tillämpas 3–13 §§ endast för tjänstgöringstiden.

Riksdagens förvaltningskontor får, då särskilda skäl föreligger, besluta att bestämmelserna i 3–13 §§ helt eller delvis skall tillämpas för ersättare även för tid utöver tjänstgöringstiden.

Pension enligt denna stadga utgår från och med den dag, då rätten att upphöra pension inträder, till och med den dag, då en månad förflutit efter pensionstagarens död, eller, om pensionsrätten upphör av annan anled-

¹ Stadgan omtryckt 1980: 870.

ning, till och med utgången av den månad, varunder rätten upphört. Den som är ledamot av riksdagen kan inte samtidigt uppbära egenpension enligt denna stadga.

Arvode

3 §²

Arvode skall betalas med ett belopp per månad som motsvarar den genomsnittliga lönen för tjänster som byråchefer vid statliga myndigheter och som rådmän, hovrättsråd och kammarrättsråd. Riksdagens förvaltningskontor skall årligen beräkna arvodet för tiden den 1 oktober—den 30 september.

Talmannen skall erhålla ett arvode som motsvarar lönen till statsministern.

Vid tillämpning av lagen (1962: 381) om allmän försäkring skall arvodet anses som inkomst av anställning och ledamot anses som arbetstagare.

4 §³

Särskilt arvode skall för år utgå till vice talman med 18 000 kronor, till ordförande i utskott med 9 900 kronor och till vice ordförande i utskott med 3 400 kronor.

Ledamot och suppleant i utrikesnämnden erhåller särskilt arvode för sammanträdesdag (sammanträdesarvode) under tid då riksmöte ej pågår med belopp som fastställs av riksdagens förvaltningskontor.

Ledamotsarvode betalas med ett belopp för månad som motsvarar den genomsnittliga lönen för tjänster som byråchefer vid statliga myndigheter och som rådmän, hovrättsråd och kammarrättsråd. Riksdagens förvaltningskontor beräknar årligen arvodet för tiden den 1 oktober—den 30 september.

Talmannen erhåller ett arvode som motsvarar lönen till statsministern.

Tilläggsarvode betalas för månad till vice talman med 12 procent, till ordförande i utskott med 8 procent och till vice ordförande i utskott med 4 procent av ledamotsarvodet.

5 §

Sjukpenning eller föräldrapenning, som tillkommer ledamot, skall uppbäras i den ordning som anges i 3 kap. 16 § andra stycket lagen (1962: 381) om allmän försäkring (arbetsgivarinträde).

Sjukpenning och föräldrapenning över garantinivån, som tillkommer ledamot, uppbäras i den ordning som anges i 3 kap. 16 § andra stycket lagen (1962: 381) om allmän försäkring (arbetsgivarinträde).

6 §

Beviljas ledamot ledighet under mer än femton dagar i följd av annat skäl än offentligt uppdrag eller sjukdom och annat laga förfall, skall avdrag göras från arvodet med två tredjedelar från och med den sextonde dagen.

Beviljas en ledamot ledighet under mer än femton dagar i följd av annat skäl än offentligt uppdrag eller sjukdom och annat laga förfall, görs avdrag från arvodet med två tredjedelar från och med den sextonde dagen.

² Senaste lydelse 1984: 975.

³ Senaste lydelse 1985: 1069.

Traktamente

7 §⁴

Ledamot som är bosatt utanför ett område, som begränsas av en cirkel med 70 kilometers radie och med riksdagshuset som medelpunkt, får för tid då riksmöte pågår traktamente, beräknat efter sammanlagda lägsta beloppen för natt resp. dag som enligt allmänt reseavtal (ARA) utgår till tjänsteman.

Ersättare får dock för de första femton dyggen av varje tjänstgöringsperiod i stället traktamente med det högsta belopp för natt resp. dag som enligt ARA utgår till tjänsteman.

En ledamot som är bosatt utanför ett område, som begränsas av en cirkel med 70 kilometers radie och med riksdagshuset som medelpunkt, får för tid då riksmöte pågår med undantag för uppehåll i samband med jul och nyår, traktamente, beräknat efter sammanlagda lägsta beloppen för dag och natt enligt det allmänna reseavtal, som tillämpas för statliga tjänstemän. Detsamma gäller vid sammanträde eller annan förrättning för riksdagen i Stockholm under tid då riksmöte inte pågår.

Om en ersättare, som inte kan beredas bostad i riksdagens hus, har kostnader för övernattningskostnader som överstiger natttraktamentet, kan förvaltningskontoret bevilja särskild ersättning härför.

8 §

Annan ledamot, som är bosatt utanför ett område, som begränsas av en cirkel med 15 kilometers radie och med riksdagshuset som medelpunkt, kan av riksdagens förvaltningsstyrelse tillerkännas traktamente med högst det belopp som följer av 7 §.

En ledamot, som är bosatt utanför ett område, som begränsas av en cirkel med 15 kilometers radie och med riksdagshuset som medelpunkt, kan av riksdagens förvaltningskontor tillerkännas traktamente med högst det belopp som följer av 7 §.

9 §

Är ledamot frånvarande mer än femton dagar i följd skall avdrag göras från traktamente med hälften från och med den sextonde dagen. Har frånvaron ej upphört efter nittio dagar, skall något traktamente ej längre utgå.

Om en ledamot varit frånvarande mer än femton dagar i följd upphör traktamentet för dag från och med den första dagen. Detsamma gäller om en ledamot under frånvaro uppbär annat dagtraktamente.

Vid frånvaro mer än femton dagar i följd, minskas traktamentet för natt till hälften från och med den sextonde dagen.

Efter frånvaro mer än nittio dagar i följd utgår inte längre något traktamente.

⁴ Senaste lydelse 1982: 119.

Kostnadsersättning

10 §⁵

Kostnadsersättning utgår med belopp motsvarande för år räknat sjuttio procent av det vid årets ingång gällande basbeloppet enligt lagen om allmän försäkring.

Till en ledamot som ej är berättigad till traktamente jämlikt 7 eller 8 § utgår kostnadsersättning med belopp motsvarande helt basbelopp beräknat enligt första stycket.

Till en ledamot betalas kostnadsersättning för månad. Kostnadsersättning utgör för år räknat för ledamot som är berättigad till traktamente 70 procent av basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring och för annan ledamot ett basbelopp.

Efter frånvaro mer än nittio dagar i följd upphör kostnadsersättningen.

Talmannen är inte berättigad till kostnadsersättning.

Reseförmåner

11 §

Ledamot får anlita inrikes järnvägar och statliga busslinjer på riksdagens bekostnad. För utövande av sitt uppdrag som riksdagsledamot eller talman får ledamot dessutom anlita inrikes flyglinjer på riksdagens bekostnad.

En ledamot är berättigad till ersättning för resor inom Sverige med järnvägar och statliga busslinjer. Detsamma gäller för resor med reguljära flyglinjer om resan avser utövandet av uppdraget som riksdagsledamot.

13 §

I föreskrifter som meddelas enligt 27 § kan bestämmas, att ledamot äger anlita även annat färdmedel på riksdagens bekostnad.

Riksdagens förvaltningskontor kan bestämma enligt 27 §, att ledamot på riksdagens bekostnad får anlita annat färdmedel än som anges i 11 § och att ledamot äger åtnjuta traktamente vid resa med anledning av uppdraget som riksdagsledamot.

Denna lag träder i kraft den 1 april 1987.

⁵ Senaste lydelse 1984: 975.

2 Förslag till

Förs. 1986/87: 11

Lag om ändring i lagen (1984: 665) om arvoden m. m. för uppdrag inom riksdagen, dess myndigheter och organ

Bilaga

Härigenom föreskrivs att i 1 § lagen (1984: 665) om arvoden m. m. för uppdrag inom riksdagen, dess myndigheter och organ skall införas en ny punkt, 8, av nedan angivna lydelse.

8. Utrikesnämnden

Ledamot och suppleant: Sammanträdesarvode enligt 2 § under tid då riksmöte inte pågår.

Denna lag träder i kraft den 1 april 1987.